

аудиторію інтернету складають відносно заможні люди з вищою освітою, натомість якість постійної аудиторії радіо та телебачення значно гірша [4].

Тенденції розвитку блогерства та блогосфери в Україні мають низку проблем: порушення авторського права, етичних норм, хаотичний виклад інформаційних ресурсів тощо. Водночас є і переваги – блоги спровокували розвиток документно-інформаційних комунікацій, громадської журналістики, соціальну активність українців, свободу слова та розвиток економіки, комерції країни. Така тенденція має наснажувати громадські та міжнародні організації, адже вони визначають пріоритетні вектори діяльності. Варто наголосити на потребі покращення сучасної діяльності документно-інформаційних комунікацій, підвищення рівня розвитку інтернет-блогінгу в контексті влади та держави, які є основним важелем інформаційного впливу в Україні, гарантією її інформаційної безпеки в реаліях війни і здійснення протидії агресору зі східних кордонів нашої держави.

Список використаних джерел

1. Квіт С. М. Нові медіа. Масові комунікації. URL: http://libfree.com/19990197_zhurnalistikanovi_mediya.html
2. Самые легковверные СМИ Украины: Контракты, Левый берег. URL: <http://kurush1.livejournal.com/317239.html>
3. Коваленко О. Д. Развитие IP-технологий та нові можливості (громадянської) журналістики. URL: <http://diploma.j-school.kiev.ua/blog/kovalenko-olenadyplom2006/>
4. Погребняк І. В. Перспективи розвитку блогосфери як прикладної галузі в інтернет-комунікаціях. URL: http://www.philol.vernadskyjournals.in.ua/journals/2021/2_2021/part_2/50.pdf/

Федчишин Юлія Олегівна

*(наук. керівник – д-р пед. наук, професор Щербяк Ю. А.)
Західноукраїнський національний університет, м. Тернопіль*

ОСОБЛИВОСТІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ КУЛЬТУРИ В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ УКРАЇНИ

Сучасний стан в Україні зазнає значних політичних, соціально-економічних та культурних перетворень. Інформаційна політика, як і будь-яка інша, має адаптуватися до нових викликів та загроз. Виникає потреба в розробці нових концептуальних підходів до зміни та вдосконалення сучасної інформаційної політики. Актуальним питанням є розуміння, якими етапами відбуваються ці зміни. Важливим завданням українців у цей складний час є збереження культурної спадщини та підтримка діяльності різних сфер. Доцільним є проведення аналізу рівня прихильності українців до української мови як важливого компонента культури. Необхідно, зрозуміти чи приділяється достатня увага охороні пам'яток архітектури та культурної спадщини на території України.

Вивченням питань інформаційної політики в Україні займаються Ю. В. Бондар, Г. В. Сасин, С. Сірий, Ю. Турченко, К. І. Беляков, С. Г. Онопрієнко, І. М. Шопіна, С. А. Чукут та інші вчені.

У сучасних умовах зростання зовнішньої інформаційної агресії, посилення такого явища, як «інформаційна війна», поширення деструктивної інформаційної пропаганди одним із головних пріоритетів України є забезпечення формування інклюзивного та інформаційно стійкого суспільства [1].

У своєму інтерв'ю заступник міністра культури та інформаційної політики України Тарас Шевченко розповів про зміни, що відбулись у 2021 р. А саме про отримання нової стратегії інформаційної безпеки. Нею встановлюються принципи інформаційної безпеки України та заходи протидії загрозам державній безпеці в інформаційній сфері. Також поділився тим, що

запрацював Центр стратегічних комунікацій та інформаційної безпеки. Його роботу сфокусовано на комунікаційній протидії зовнішнім загрозам, зокрема, інформаційним атакам Російської Федерації. Також організували моніторинг інформаційного простору та систематичне інформування українців про дезінформацію та інформаційні атаки Російської Федерації. Запущено онлайн платформу Центру під назвою «Справді».

Затверджено указом президента України від 28 грудня 2021 р. № 685/2021 Стратегію інформаційної безпеки, яка визначає актуальні виклики та загрози національній безпеці України в інформаційній сфері, стратегічні цілі та завдання, спрямовані на протидію таким загрозам, захист прав осіб на інформацію та захист персональних даних. Метою Стратегії є посилення спроможностей щодо забезпечення інформаційної безпеки держави, її інформаційного простору, підтримки інформаційними засобами та заходами соціальної та політичної стабільності, оборони держави, захисту державного суверенітету, територіальної цілісності України, демократичного конституційного ладу, забезпечення прав та свобод кожного громадянина [2].

Ураховуючи пряму військову агресію з боку Російської Федерації, активне поширення державо-агресором дезінформації, викривлення відомостей, а також виправдовування або заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, з метою донесення правди про війну, забезпечення єдиної інформаційної політики в період дії в Україні правового режиму воєнного стану, запровадженого Указом Президента України від 24 лютого 2022 р. № 64/2022, затвердженого Законом України від 24 лютого 2022 р. № 2102–ІХ, ураховуючи вимоги Закону України «Про правовий режим воєнного стану», відповідно до статті 107 Конституції України, Рада національної безпеки і оборони України вирішила: 1. Установити, що в умовах воєнного стану реалізація єдиної інформаційної політики є пріоритетним питанням національної безпеки, забезпечення якої реалізується шляхом об'єднання усіх загальнонаціональних телеканалів, програмне наповнення яких складається переважно з інформаційних та / або інформаційно-аналітичних передач на єдиній інформаційній платформі стратегічної комунікації – цілодобовому інформаційному марафоні «Єдині новини #UАразом»[3].

Мовне питання сьогодні активно обговорюється серед українців. Соціологічна група «Рейтинг» провела шосте національне опитування: мовне питання в Україні (19 березня 2022 р.). За останнє десятиліття спостерігається стала динаміка зростання кількості тих, хто вважає українську мову рідною: з 57 % у 2012 р. до 76 % у 2022 р. Російська за 10 років втратила із 42 до 20 %.

Безпрецедентне єднання суспільства на тлі війни різко вплинуло і на ставлення до статусу мови: сьогодні абсолютна більшість (83 %) за те, щоб українська була єдиною державною мовою в Україні. Така думка домінує в усіх макрорегіонах, вікових та мовних групах. З іншого боку за надання державного статусу російській мові до війни виступала майже чверть, а сьогодні – лише 7 %. Сьогодні більшість (67 %) вважають, що ніяких проблем між україномовними та російськомовними громадянами в Україні не існує. 19 % вважають, що мовна проблема існує, але вона не є настільки важливою. І лише 12 % вважають, що це питання є загрозою для внутрішньої безпеки [4].

Рівень мовної самоідентифікації українців стабільно зростає. Війна, як виклик для всього суспільства, тільки прискорює цей процес. Українська мова, як один із наріжних каменів державності, сьогодні лише зміцнюється, а лінії протистояння у цьому питанні зникають.

Комітет із питань гуманітарної та інформаційної політики створив список об'єктів культурної спадщини, що постраждали під час війни. Серед них бачимо Іванківський історико-краєзнавчий музей, Чернігівській військово-історичний музей, Музей-садиба Попова, Дитяча бібліотека в Чернігові, Археологічний культурний шар стародавнього Чернігова, Святогірська лавра, Брянська (Миколаївська церква), Покровська (Різдва пресвятої Богородиці) церква у с. В'язівка Народицького району Житомирської області, Харківський художній музей.

Міністерство культури та інформаційної політики створив сайт для фіксації злочинів російської армії проти об'єктів культурної спадщини на території України. Пізніше цю інформацію планують використати як докази під час судового слідства в Міжнародному кримінальному суді в Гаазі. Про це повідомив міністр культури Олександр Ткаченко у своєму Telegram-каналі.

За час війни українці створили чимало важливих мобільних додатків та чат-ботів: перша медична допомога, інформація про повітряну тривогу, пошук зниклих і навіть дитячі казки. Також доступними та дуже популярними стали для українців додатки для вивчення мов (Duolingo, Ling App, uTalk), читання книг (Yakaboo), перегляд фільмів (Megogo), різноманітні курси та вебінари, платформи для розвитку та навчання (Prometheus), медитацій, різноманітні додатки для дітей.

Аналізуючи вищенаведені матеріали, можна зробити висновок, що сьогодні інформаційна політика перебуває під прицільною увагою. Відбувається відмова від споживання російськомовного культурного контенту. Україномовні канали на Youtube, українські пісні, історичні фільми зараз набувають популярності. Начальник комунального підприємства «Київський метрополітен» Віктор Брагінський звернувся до міського голови столиці Віталія Кличка з ініціативою перейменування 5 станцій метро. Також у деяких містах України відбуваються демонтажі пам'ятників російським діячам. Представники влади затверджують закони для протидії дезінформації та поширення достовірних даних. Сфера культури в сучасному інформаційному просторі продовжує розвиватись. Українці шанують свою культуру та намагаються оберігати культурну спадщину.

Список використаних джерел

1. Глушко А. Д., Пантась В. В., Бабенко С. Р. Інформаційна політика в системі забезпечення фінансової безпеки держави. *Ефективна економіка*. 2022. № 2. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua>
2. Указ президента України № 685/2021 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 15 жовтня 2021 р. «Про Стратегію інформаційної безпеки». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/6852021-41069>
3. Указ президента України № 152/2022 Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 18 березня 2022 р. «Щодо реалізації єдиної інформаційної політики в умовах воєнного стану». URL: <https://www.president.gov.ua/documents/1522022-41761>
4. Соціологічна група «Рейтинг» URL: https://ratinggroup.ua/research/ukraine/language_issue_in_ukraine_march_19th_2022.html

Покотилюк Валерія Вікторівна

(*наук. керівник – д-р екон. наук, професор Анісімова О. М.*)

Донецький національний університет імені Василя Стуса, м. Вінниця

ПРОБЛЕМИ У ФОРМУВАННІ НОМЕНКЛАТУРИ СПРАВ ТА СПОСОБИ ЇХ УСУНЕННЯ

Сучасне діловодство – діяльність, у сфері документування та організації роботи з документами в процесі управлінської діяльності, особливістю якого є застосування комп'ютерних систем оброблення та друкування документів, і безпосередньої необхідності керуватися вимогами чинних державних стандартів у цій галузі. Основним та обов'язковим документом в кожному закладі, організації, підприємстві є номенклатура справ, де затверджено систематизований перелік справ, які заводять в установі, із зазначенням термінів їх зберігання та яка необхідна для швидкого пошуку документів щодо їх змісту та видів та яку складає служба діловодства – діловод [1].

Процес формування номенклатури справ є керованим і здійснюється згідно з певним регламентом. Якщо не дотримуватися правил при складанні номенклатури справ, можуть виникнути невідповідності, що в свою чергу призведуть до порушень у роботі з документами структурних підрозділів. Зазвичай справи формуються в установі децентралізовано, тобто в структурних підрозділах, що в свою чергу може створити низку проблем під час формування документів під час справи та номенклатури справ, серед них: нечіткість поділу призводить до